

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld.40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (inzerate) vsprejema upravnistvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedej in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 224.

V Ljubljani, v petek 1. oktobra 1897.

Letnik XXV.

Državni zbor.

Dunaj, 30. septembra.

Ali se jasni?

To vprašanje so zadnje dni preraševala glasila raznih strank. A nikjer ne najdete točnega odgovora, kaj nam prinese bližnja prihodnost, ali je dvoboj Badeni-Wolf zjasnil politično nebo ter raztrgal zadnje vezi, ki so grofa Badenija vezale na levo. — Mladočehi so sicer imeli v torek v Pragi shod svojih zaupnih mož, ki so odobravali dosežanje postopanje mladočehskega kluba ter izrazili nado, da bodo Mladočehi korak za korakom se bližali svojemu cilju. Vender pa vsprejete resolucije ne označijo poti in črte mladočehske taktike. Mladočehi stojé z jedno nogo v Pragi, z drugo na Dunaju, njih politika ima dvojen obraz. Se previdneje skrivajo svoje načrte Poljaki, ki konečno storé le to, kar vlada želi.

Odločneje je pokazala svojo barvo katoliška ljudska stranka. Vsled vednih napadov in hujškanja nemških nacionalcov ima stranka jako težavno stališče. Vtisniti jej hočejo na čelo pečat narodnih izdajic in to skeli v dobi skrajne narodne nerezvnosti. Priznati se mora, da je stranka v jako neprijetnem položaju. Z levice noče, kajti loči jo od nje široko brezdno. Na drugi strani zopet ne more brezpogojno z desnico. Minulo soboto je nameravala parlamentarna komisija napraviti jasnost ter zahtevati od vlade jasne izjave; toda dvoboj je zmedel vse načrte.

Na vsak način je treba med klubi jasnosti, lojalne odkritosrčnosti, kakoršna sedaj pogrešamo na škodo dobri stvari. To je bil tudi povod raznim govoricam, da nekaj vré v kat. ljudski stranki. — Istina je pač, da so mnogi tudi v tej stranki nezadovoljni, ker vlada omahuje na levo in desno in tako nehoté daje obstrukciji življenja. Ko bi vlada resno hotela s pomočjo desnice zamašiti usta kričočem, gotovo bi našla podpore tudi pri zmer-

nejših levičarjih. Zato je „Linzer Volksblatt“, glasilo Ebenhoehovo, te dni objavil članek, s katerim se bavijo vsi dunajski listi. Člankar hoče reči: Ker se vlada ne gane, da zopet uvede v zbornici red, treba, da se desnica sama loti tega dela. To pa je mogoče, ako vlada prekliče jezikovni naredbi za Češko in Moravsko. Predno pa vlada to stori, mora državni zbor potom zakona urediti v vsej Avstriji jezikovno vprašanje, ki kot mōra tlačí nenemške narode ter ovira vsako skupno delo na narodnogospodarskem polju. Ta državni zakon moral bi le v velikem okviru določiti splošna načela, po katerih naj se narodnim manjšinam zagotové vse narodne pravice, a podrobne določbe v tem oziru naj se prepusté deželnim zborom, ki naj spopolnijo oni splošni okvir ter dopolnijo skupno narodnostno sliko. Da se to izvrši, naj se izvoli poseben odsek, da načrta tak zakon.

Mi sodimo, da ima pisatelj označenega članka najboljši namen. On želi, da vender že jedenkrat neha v Avstriji neplodni narodnostni boj in da se vsem narodom v dejanju izvršuje narodna enakopravnost. Mi Slovenci moremo le pozdravljati tak zakon, ki bi našim sorojakom v pomejnih pokrajinah priznal pravico do narodnega obstanka ter dajal tudi jamstvo, da nam ne bo treba prositi mogočne gospode, ali še smemo ljubega Boga moliti v svojem slovenskem jeziku. — Jezikovna naredba, ko bi jo sploh izposlovali, bila bi za nas brez pomena. Kar bi nam vlada dala z jedno roko, to bi nam z drugo vzela birokracija. Ako torej kat. ljudska stranka predlaga v zbornici narodnostni zakon, gotovo glasuje za predlog ogromna večina. Seveda bi s tem naša stvar še ne bila zagotovljena, kajti skrbeti bi bilo za to, da je splošni okvir zakona dovolj širok za vse opravičene zahteve sedaj tlačjenih narodov.

Četrta seja.

Današnja seja je bila mirna in za galerijo, ki je pričakovala zabave, naravnost dolgočasna. Začet-

kom seje si predsednik izprosi dovoljenja, da dne 4. oktobra povodom cesarjevega imendne primernim potom Nj. Veličanstvu izrazi najudanejšo čestitke. (Živahni dobro-klici.)

Nato pridejo na vrsto nujni predlogi gledé državne podpore vsled vremenskih nezgod. Doslej je bilo vloženih že 65 takih predlogov. Večina poslancev pri utemeljevanju nujnosti pové, kar njim in volivcem leži ne sreč. Zato utegnejo samo utemeljevanja nujnosti izpolniti današnja in morda še jutrišnja sejo.

Posamezni govorniki imajo le malo poslušalcev in vender že pri tej priliki povedó vse, kar bi spadalo v meritorno utemeljevanje. Mnogi govorniki grajajo, da se je vlada premalo ozirala na posamezne dežele.

Državne podpore vsled vremenskih nezgod.

Vlada je predložila načrt zakona, ki določa državne podpore vsled povodnji in drugih vremenskih nezgod.

Vsled povodnji meseca julija t. l. se določa po načrtu za živila, semena, živinsko krmo i. t. d. 2,640.000 gld. nevračljive podpore in 1,550.000 gl. brezobrestnega posojila, in sicer:

Za Češko 1,200.000 podpore, 1,000.000 brezobrestnega posojila;
za Niže-Avstrijo 500.000 podpore, 200.000 brezobrestnega posojila;
za Gor. Avstrijo 500.000 podpore, 350.000 posojila;
za Solnograško 150.000 podpore;
za Štajersko 40.000 podpore;
za Slezijo 100.000 podpore;
za Moravsko 150.000 podpore.

Za razne poprave vodnih zgradb se določa za Češko 500.000, za Gor. Avstrijo 150.000 gl.

Vsled drugih vremenskih nezgod zahteva vlada za podpore poškodovanim pokrajinam v drugih de-

LISTEK

Spomini na Kredarico.

F. S. Finžgar.

(Dalje.)

Na Gorenjskem me prvi pozdravi šef žirovnškega postajališča. „Sedaj boste imeli lepo na Triglavu!“ „Zakaj to omenjate?“ „Saj greste v sredo k blagoslovljenju kapelice na Kredarico!“ „Jaz nič ne vem o tem!“ — Vedel res nisem ničesar.

Časniki so prijavi v soboto, ozir. v nedeljo. Tedaj me ni bilo doma. Potem pa nisem imel časa brati. Vprašam še jedenkrat: „Ali bo lepo?“ — Ta mož je najholjši vremenski prerok. Ne bo se zlepa zmotil. „Seveda bo lepo! Nekoliko se še tapeta Gorenjec (sever) in jug. Ali Gorenjec zmaguje!“ Tedaj sem bil neizrečeno vesel in hvaležen dajmonu, da mi je dal poguma in me spravil na Gorenjsko. Ne meneč se za blato, dž in cestne mlake, sem zajezdil konja in šinil domov. Doma sem spravil vso hišo kvišku, da so snažili kolo. Še celo naš modri oče so odložili šivanko in škarje ter se lotili kolesa. — Da sem pa zato marsikatero slišal od očeta, to je umevno. Zakaj, naš oče so korenito konservativna gorenjska korenina. Dokazovali so mi na več načinov, da tega ni treba, ker lahko hodim, pa da me

z lepa ne bo še pamet srečala itd. Resimé vseh naukov je bil pa zadnji stavek: Vedno sem trdil, če imajo otroci denar, imajo kramarji semenj. Zakaj poglavitni vzrok, da me grajajo, kadar kaj kupim, je ta, da se jim denar smili, a to ne iz sebičnih, marveč prav iz objektivnih vzrokov in lastne izkušnje.

Vremenski prerok je imel prav. Na večer se je ujasnilo, pokazal se je Triglav, solnce mu je še posijalo preko glave in obsvetilo prelepo blejsko okolič. Bil sem zopet na domačem vrtu, kjer sem tolikrat sedel in bral in pisal, bil sem z dobro mamico, ki mi je kazala in razlagala o drevesih, o pridelkih, o letini, o mrličih v fari in karkoli. Po cesti so me srečavali znani, odkritosrčni gorenjski, vedno veseli obrazi, krepki udje, uzorna rast, pozdravljali so me znanca, vsak prijazno, vsak domače. Kolika razlika med ljudstvom in ljudstvom! Ali res prirodne razmere vplivajo na dušno stanje in na ves razvoj ljudij tako silno? Pustil sem srečo prosto pot, da je čustvovalo, kakor se mu je ljubilo. Bil sem ves preroben v tem vzduhu, v tem kraju, ob teh ljudeh. „Kdor ima, ta ne zna“, ne vé ceniti doma, doma v takem kraju! Če povem, da so zvečer mati skuhalo kračo in da je „gospod“ moral dati za vino in vržinke, katere sva z očetom pušila, kot bi bila

smenjska nedelja, in da smo dolgo sedeli in bili veseli, mi ne smete zameriti!

Torek je bil krasen poletni dan. Ujasnilo se je popolnoma. Obiskaval in srečaval sem znanca. Vse je govorilo o Triglavu — o novi kapelici. Še celo preprosto ljudstvo, ki trdovratno trdi: „Gora ni nora, tisti je nor, ki gre gor“, celo to se je zanimalo in marsikdo je sklenil, da gre na Kredarico. Šlo bi jih bilo še več, da so imeli čas.

V sredo zjutraj pogledam skozi okno na Triglav. Divno — veličasten prizor! Solnce je zlatilo s prvimi žarki glavo »snežnikov kranjskih sivga poglavarja«. Nobene meglice ni bilo na njem. Pod njim so se spale planine in manjše gorice, zavite v jutranji mrak. Le on, ki zre preko njih, le on je že zagledal solnce, pozdravil zlato dete, in njegov sneg in njegovo plešo je objela rožnoročna zarja. Za njim se je razpenjalo sinje nebo, ki je bilo po nekodi temno, pa so je zopet drugodi presinjali in po njem prelivali prameni mavričnih barv. Cel Triglav je bil kakor naslonjen na temno-modro ozadje, kakor na platno vdahnjena slika, katero je ustvaril umetnikov čopič z vso skrbnostjo in spretnostjo, z vsemi bojami, sencami in svetlobami. Pa saj je lahko taka — ker jo je ustvaril Mojster od veka!

želah 300.000 gl. kredita, za neprevidne slučaje pa še 225.000 gl. Podpore bodo delila državna oblastva, posojila v dogovoru z deželnimi odbori, oziroma z občinskimi zastopi, ako dobé posojila posamezni občani. Vse potrebne listine so koleka in pristojbine proste, obroki vračil se prično s 1. jan. 1900 in se morejo raztegniti na 15 let.

Skupna svota drž. podpor in posojil posameznim deželam, občinam in zasebnikom znaša 5.365.000 gl.

Poleg tega pa zahteva vlada kredita za popravilo državnih objektov 2.635.000 gl., in sicer notranje ministerstvo za popravilo cest, mostov itd. 415.000 in 600.000 gl. za popravilo vodnih zgradb; finančno ministerstvo 120.000 vsled poškodb pri salinah; poljedelsko ministerstvo 250.000 vsled poškodb pri državnih gozdovih in rudnikih, železnično ministerstvo 1.250.000 gl. Vsi ti krediti za državne predmete veljajo za prihodnje leto. Skupni naknadni kredit znaša osem milijonov, od katerih bi vsakdo rad dobil največji del, mnogi nasvetujejo zvišanje kredita.

Konec seje ob 4. uri, prihodnja seja jutri.

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. oktobra.

V *državnem zboru* predloži danes finančni minister proračun za bodoče leto, vsaj tako poročajo večerajšnji dunajski listi. Ob enem s to predlogo podal bo minister Bilinski pojasnilo o posamnih točkah proračuna ter primerjal proračun za l. 1898 s proračunom za tekoče leto. Koliko je na tej vesti gotovosti, do sedaj še ne moremo trditi, ker se ob enem naglašja, da se cel proračun ne more poprej predložiti, dokler ni odobren pogodbeni provizorij. Oficijozni „Fremdenblatt“ je sicer minuli teden naznanil, da se predloži proračun zbornici tekom tega tedna, toda prav lahko je mogoče, da preseneti vlada naš parlament s kakim budgetnim provizorijem, kakor se je to zgodilo v ogerski poslanski zbornici. Poleg tega je bila pa dosedaj tudi nujna potreba, da se je s proračunom poprej pečala delegacija, ki se pa letos snide še le koncem meseca oktobra. Vsekako je toraj mogoče, da se parlament letos ne bode pečal z velevažnim delom in bode odobril le tri- ali štirimesečni provizorij, za kar je pa do konca leta še dovolj časa. Nikakor toraj ni izključeno, da se vrnejo naši zastopniki zopet v svojo domovino, kakor naglo bode rešena vladna predloga gledé državne pomoči vsled zadnje povodnji prizadetim krajem in morda tudi nekaj nujnih predlogov za državno podporo raznim krajem v Avstriji, ki so trpeli škodo vsled elementarnih nezdod.

Katoliška ljudska stranka kot posredovalka v češko-nemškem prepiru. Skoro vsi večji listi se pečajo te dni z nekim člankom poslanca dr. Ebenhocha, katerega je objavil v „Linz. Volksblattu“ in ki podaja nekako navodilo za jedino možno in vspešno rešitev tega vprašanja. Dr. Ebenhoch pravi v svojem članku, da se od Čehov pač ne more zahtevati, da bi kratkomalo pritrdili pre-

klicu jezikovnih naredeb, ne da bi poprej imeli v rokah kako vsaj jednako vredno zadostilo, nasproti pa tudi od Nemcev ne moremo terjati, da bi se poprej spuščali v kaka pogajanja, dokler ne dobe zagotovilo, da se jezikovno vprašanje reši zakonitim potom in se onemogoče jezikovne naredbe. Temu pa ni tako lahko odpomoči, kajti Čehi, kakor tudi vsi avtonomisti, se najodločneje protivijo, da bi se ta zadeva rešila v državnem zboru, nasprotno pa zopet Nemcem ne ugaja, da bi jezikovno vprašanje spadalo izključno v delokrog deželnih zborov. Sprava je toraj po mnenju dr. Ebenhocha tem potom nemogoča. On je toraj iznašel neko srednjo pot, ki je po njegovem mnenju jedino prava. Vlado, do katere, kakor znano, nima popolnega zaupanja nobena stranka (izvzemši morda Poljake), naj se potisne v tem oziru popolno na stran in naj se loti tega vprašanja sama zbornica. — Najpreje bi bilo treba voliti poseben odsek, kateremu naj bi se naročilo, kako naj v tej zadevi postopa. Ta naj izdela načrt zakona, ki bi obsegal splošne določbe v obrambo narodnih manjšin, deželni zbori pa naj te določbe s popolnijo tako, kakor je prikladno potrebam posamnih avstrijskih kronovin. To je torej v kratkih potezah predlog dr. Ebenhocha, za katerega se ogrevajo vsi člani katoliške ljudske stranke in ki je našel tudi že nekaj prijateljev mej ostalimi člani desnice. Misel je sama na sebi zdrava, toda vprašanje je, ali je tudi povsodi izpeljiva. Pri nas na Kranjskem bi nam tak zakon gotovo koristil, drugače pa je s kronovinami, koder so Slovani v manjšini. Kaj pa porekó h temu še le češki in moravski Nemci, ki so že povodom volitev v delegacijo odklonili vsak kompromis, koder so imeli vsekako pričakovati koristi za svojo stranko. Skoro nemogoče je torej, da bi se dali omeščati v tem prepornem vprašanju, koder vendar nimajo nikake nade, da bi postali „Herrenvolk“. Gotovo je, da bi se odzvali povabilu k zopetnemu posvetovanju vsi češki in tudi ostali slovanski zastopniki, ki bi pa nikakor ne bili zadovoljni z manjšim darilom, kot ga jim je vlada „naklonila“ z jezikovnimi naredbami, toda ravno tako gotovo je, da se Nemci ne bi odzvali takemu vabilu.

Povišanje častniških plač. Kakor je bilo pričakovati, oglasila se je tudi vojna uprava s svojimi zahtevami v svrhu povišanja plač častnikom od petega razreda počenši do najnižje vrste. Dunajski listi namreč poročajo, da namerava vlada uvesti ta zakon s 1. decembrom prihodnjega leta. Dotično potrebščino hoče pokriti za prvi mesec s tekočimi preostanki, za leto 1899 pa ustaviti v proračun potrebno svoto. Ta zadeva je prišla na površje precej naglo, kajti niti zakon o uravnavi uradniških plač še ni v veljavi, in že se pripravlja državni zbor na drugo precej težavno delo. Zopet bo treba šteti avstrijskim davkoplačevalcem nekaj milijonov, od katerih pa najbolj potrebni delavski stanovi ne bodo dobili nobene trohice.

Nemška vlada bode zopet letos vporabila vsa sredstva, da bi omečila večino državnega zbora ter jo pridobila za svojo staro toda veliko zahtevo,

namreč dovolitev kredita za pomnoženje vojnih ladij. Ker pa manjka v to svrhu potrebnega denarja, namerava vlada znatno povišati davek na pivo. Listi celó poročajo, da se pripravlja načrt zakona, na podlagi katerega bi se sedanji davek na pivo kar potrojil. Uradna glasila sicer dementujejo to vest, ki se pa sicer vkljub temu vzdržuje in razni politiki že sedaj izjavljajo, da se bo parlament z vso silo protivil tej zahtevi, ki bi v prvi vrsti zadela nižje stanove. Ako vlada ne najde druge poti za svojo ne posebno potrebno zahtevo, ne bode prodrla z njo, ker je proti povišanju davka ogromna večina ljudskih zastopnikov.

Ministerska kriza v Španiji. Iz Madrida dohaja brzojavno poročilo, da je ministerski predsednik in vojni minister Azcarraga predvčeršnjim vložil ostavko celega kabineta. Azcarraga je, kakor znano, na čelu španske vlade še ne cela dva meseca, odkar je namreč ministerski predsednik Canovas postal žrtva anarhistične krvoželjnosti, toda, kakor se kaže, se je že naveličal vlade in odstopil. Ob enem z njim so odložili svoje častne službe tudi vsi ostali člani kabineta. Ta ostavka se sicer ni izvršila nepričakovano, kajti notranji skrivni nemiri in pa kubanska zadeva, kateri se je v poslednjem času pridružilo še nekako sumljivo vedenje Zveznih držav Severne Amerike, vse to je zelo omajalo stališče sedanjega kabineta, vendar pa nihče ni mislil, da bode kriza tako naglo nastopila. Dosedaj se je govorilo le o odstopu finančnega ministra Navaro Reverter, ki je ostavko uložil že takoj po znanem „slavnem“ činu, a ni bila še vsprejeta, dokler se kraljica ni povrnila v Madrid. No, sedaj se kraljici ni treba pečati s to zadevo, kajti predložila se ji je ostavka celega kabineta, katero je takoj vsprejela in pozvala k sebi vse voditelje strank ter zbornična predsednika, da se pouči o njihovih nazorih. Odsotnega vodjo liberalne stranke je kraljica pozvala brzojavnim potom, ki se je res takoj odzval temu povabilu, katero je že tako željno pričakoval. Razni, posebno liberalni listi zatrjujejo, da mu je kraljica že naročila, naj sestavi novi kabinet. — Ako se to uresniči, kar je prav lahko mogoče, potem je v prvi vrsti odzvonilo premoči generala Weylerja na Kubi in na tem otoku se takoj uvedejo preosnove na podlagi avtonomije. V tem oziru bo tedaj Sagastova vlada nekoliko boljja od dosedanje, z ozirom na notranjo politiko se bo pa najbrže marsikaj obrnilo na slabše. Do končne ministerske krize vodi državne posle še dosedanje ministerstvo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 1. oktobra.

(Badenijev dvoboj.) Kakor „Vaterland“ poroča, je sedaj zadeva o dvoboju Badeni-Wolf, kar se Badenija tiče, v toliko poravnana, da je Badeni prosil cerkveno oblast odpuščenja od cerkvenih kaznij, ter da je bil zopet vsprejet v katoliško cerkev. S tem je grof Badeni vsaj kolikor mogoče popravil javno, kar je javno zagrešil. — Z ozirom na to je, kakor poroča današnja „Laibacher Zeitung“ in kakor se nam danes brzojavno z Dunaja poroča, slovansko-krščanska narodna zveza sklenila v zadnji seji resolucijo, v kateri izraža odkrito zadovoljstvo ministerskemu predsedniku nad povoljno rešitvijo dvobojske afere, ki se je izvršila potom milosti kompetentnih cerkvenih in državnih faktorjev, trdno se oklepajoč tudi v vprašanju dvoboja svojih pozitivno krščanskih načel, ter ga zagotavlja, najostreje obsojajoč napade, ki so merili nanj in na njegov narod, odkritega sočutja s srčno željo, da bi kmalu popolnoma okrevale.

(Imenovanja pri pravosodnih uradih.) Premeščeni so sodni pristavi gospodje: Ivan Pogačnik iz Vipave v Krško, dr. Anton Rozina iz Velikih Lašč v Novo Mesto, dr. Fr. Poček iz Konjic v Ljubljano, Fran Milčinski iz Idrije v Ljubljano, Alojzij Zebre iz Lašč v Postojino, Ivan Petrovič k okrožnemu sodišču v Maribor, Hubert Wagner iz Rogatec v Laški Trg, Albert Kokol v Soštanj in Emil Wudich iz Paterniona v Pliberk. — Sodnimi pristavi so imenovani avskultantje gospodje: Leopold Ledenik v Kočevje, dr. Silvan Hrašovec v Lašče, Bož. Bežek za Skofjo Loko, Fran Regali za Kamnik, dr. A. Furlan za Vrhniko, Jak. Doljan za Črnomelj, Otokar Cernstein v Kočevje, Anton Kremžar v Kostanjevico, Alojzij Seliškar v Trebnje, Jos. Roth v Krško, Anton Mejac za Ribnico, Oton Vidic v Radeče in dr. Fr. Mohorič v Idrijo.

(Novi zvonovi pri sv. Jakobu v Ljubljani.) Vsakih sto let se ne obhaja taka slavnost, kakoršno

Se bi bil gledal in gledal, toda ni bilo časa; treba se je bilo opremiti za pot. Brat je privlekel veliko vrečo, mati so jo pa napolnili z jestvili. Pomasili so na vrh še svojo staro, častitljivo veliko ruto, da bi me ne zeblo na gori. Ko je bilo vse vrejeno, pokropil sem se po stari domači šegi z blagoslovljeno vođo. To stori pri nas vsak, kdor gre v goro. Tudi živino pokropé, ko gre na planine, da bi bila srečna in se zdrava vrnila nazaj, O te prelepe navade!

Potem sem pa jaz zasedel svojega konjiča in smuknil z Breznice proti Dovjim. Potoma sem se oddahnil na Jesenicah, da bi povprašal gospoda Jakoba, če gre tudi. A ni bilo treba vprašati. Ob mizi je že slonela velika palica, krepek mladenič v irhastih hlačah je stal za durmi in odvezaval nahrbtnik, v kateri mu je devala stara Marijana pečeno pišče. Pozdravila sva se iskreno — bivša tovariša. A hitro sem se poslovil in klikniviš: na svidenje! sem bil zopet na kolesu ter drčal dalje po dolini.

V dovškem župnišču, v tem, vsem turistom, domačim in tujim, bližnjim in daljnim dobro poznanim, slovansko gostoljubnem domu prvega našega velezaslužnega turista gospoda Aljaža, v tem župnišču je bilo vse navskriž. Gospod Aljaž je obedoval, ali bolje sedel pri obedu in z njim par

dijakov. Zakaj sam ni mogel jesti, tako je bil razburjen od veselja in skrbi.

»Lej ga no, saj sem vedel, da boš prišel! Ali si lačen? Micka, vina, pa kruha, pa če imaš še kaj drugega!«

Tako me je pozdravljaj, stregel, skrbel, ukazoval vse v jedni sapi. Spodaj so pa tekali Dovžani, polnili sodečke z vinom, navezavali nahrbtnike, povpraševali, kako in kam to, kdo bo nesel ono. Ni čuda, da se potem Aljažu ni ljubilo jesti, ko ga vse križem drega in vleče za suknjo, ter hoče imeti odgovor in povelje. V tem, ko sem si gasil zejo ter se nekoliko podprl z jedjo, vredil je gospod Aljaž nosače in šla sva k Šmercu počakat one, ki pridejo z vlakom. Kmalu sta prižvižgala oba vlaka s Trbiža in iz Ljubljane na kolodvor. Pri Šmercu smo se zbrali in pozdravili znanci, z neznanci smo se pa takoj seznanili. Po kratkem predjužniku se je dvignila karavana izletnikov na pot. Nekateri izletniki so naložili svojega telesa pezo na lojtrnske vozove, da se do konca Kota popeljejo. Bili so večina priletni gospodje. Zato so imeli čisto prav, da so naložili svoje malce že okorele kosti na rešetajoče vozove, da so se do Kota raztresle, preujčkale, omajale in se toliko omeščale, da so bile voljneje za daljno pot.

(Dalje sledi.)

je doživela fara sv. Jakoba v Ljubljani. V slovesnem sprevedu so včeraj ob 9. prepeljali nove zvonove od livarne g. Samasse do novega stolpa. Z vseh hiš so visele zastave, na Golovcu pa so pokali topiči naznanjujoč beli Ljubljani in vsej okolici, kaj se godi v njeni sredini. — Za bandercema so se vrstili dečki in praznično oblečene deklice v belih krilih, potem štirje vozovi zvonov, vsi olupšani z zelenjem in s cvetjem, da si komaj opazil lesene dele. Iskri konji domačih faranov so vozili zvonove, po dva in dva vprežena v voz, le zadnji voz, kjer se je peljal veliki zvon, so vlekli štirje konji. Dolge zelene kite ob vozovih so nosile belo oblečene deklice. Za zvonovi je šlo trinajst duhovnikov. Nebrojno ljudstva od vseh strani se je nabralo in spremljalo ali pa gledalo veličastni spreved. Pod stolpom se vozovi ustavijo in konje izprežejo. Pevec in pevke stopijo na posebno pripravljene oder in zapojó pod vodstvom g. vodje Belarja slavnosti primerno in nalašč za ta slučaj zloženo pesem. Besede so g. E. Gangla, naprev g. L. Belarja. Ko potihnejo glasovi mile pesmice, stopi preč. g. kanonik in domači čupnik J. Rozman na oder in vidno ganjen zahvali Boga za ta težko zaželeni dan in srečen konec večletnih skrbi. Pred dvema letoma in pol je na istem prostoru tolažil prestrašene ljudi in z njimi klical: „Usmili se Gospod in reši nas sile potresa!“ Tedaj pač ni mislil, da bo v kratkem času zopet tam govoril vesel in poln tolažbe. Zahvaljuje vse dobrotnike, domače, iz drugih ljubljanskih far, kakor tudi zunanje, ki so pripomogle s svojimi prispevki do novega zvonila, katero naj oznanjuje čast Bogu, Materi Božji in sv. Jakobu, tolaži, razveseljuje vse vernike in jih keđaj srečno spremi v boljšo domovino. V spomin se je razdelilo nekoliko ličnih spominskih podob. Takoj po slavnosti so pričeli zvonove vzdigovati skozi stolp in obešati na močni hrastov stol. Čez dan je naznanil vsak posamezni zvon, da se je že naselil v svojem novem domu. Zvečer pa je veliki zvon zapel mogočno in veličastno svoj prvi Ave. — Bog daj, da bi novi zvonovi peli dolgo vrsto let ne samo sedanjim faranom, ampak tudi njihovim daljnim potomcem. — Teža posameznim zvonovom brez kemblija je naslednja: I. B, krščen na ime Rožnovenske M. B. 3800 kg., II. C, sv. Jakob 2356 kg., III. D, sv. Jožef 1657 kg., IV. Es, sv. Jan. Nepom. 1389 kg., V. g, sv. Ignacij 765 kg., VI. B, sv. Franč. Ksav. 420 kg. Vsi skupaj tehtajo čez 170 centov in stanejo s stolom vred ok. 15.000 gl. Kombelj velikega zvona sam tehta čez 3 stote. — Kakor vsakdo vidi, je zvonilo melodično in hkrati harmonično, tako da ustreza vsakoršni želji in se z njim lahko zvoni v 12erih spreminjavah. Lepšega zvonjenja si ni lahko misliti. — Stari zvonovi se presele na Gorenjsko, in sicer so odpeljali velikega danes na Breg šmartinske fare pri Kranju. Druge tri odpeljejo kmalu v besniško faro. Brežane morda zanima ta zgodovinska drobtina o velikem zvonu: Zvon sta naročili Rozaliji Kariš in Marija Rosenkranz in darovali zanj vsaka po 1000 gl. Posvetil ga je ljubljanski nadškof Mihael baron Brigido pl. Mahrenfels dne 12. junija 1788, kar je bilo njegovo prvo škofovsko opravilo v Ljubljani.

(Obrtna zveza) je sklicala v sredo zvečer shod k Maliču, na katerem je poslanec dr. Majaron pojasnoval novi pridobninski zakon, pasar Kregar pa je kritikoval nepravilno postopanje mestnega magistrata nasproti okrajni bolniški blagajni, katere začasno vodstvo je magistrat prevzel v svoje roke. Navzoči so soglasno obsojali tako postopanje in v tem smislu sklenili posebno resolucijo.

(Zdravje v Ljubljani) od 19. do 25. septembra: Stevilo novorojencev 18, mrtvorojencev 1, umrlih 11. Med njimi je umrlo za vnetjem sopilnih organov 1, za želodčnim katarom 2, vsled mrtvouda 2, za različnimi boleznimi 6; med njimi so 3 tujci, in 9 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so obboleli, in sicer: za škrlatino 1, za vrtico 1.

(Iz Višnje Gore) 30. sept. Prošlo nedeljo bil je, kakor je bilo napovedano, blagoslov križevega pota v Dedendolu. Posamezne kapelice, katere stojé v jako prijazni, zares idilični dolinici, bile so letos in deloma še lani prenovljene. Zidarska dela prevzel je g. Accetto iz Ljubljane, a slikal je g. Jebačin. Oče Salezij iz nam Jugoslovonom priljubljenega reda sv. Frančiška je blagoslovil, a potem v izbrani, lepi, in umevni besedi številnim poslušalcem dokazal, kako koristna je molitev sv. križevega pota krivičnikom, pa tudi pravičnikom. — Premišljeva je posamezne postaje se bodo verniki gotovo tudi radi spominjali darežljive roke plemenite gospé, katere je

darovala svoto za prenovljenje teh kapelic. Veliko zasluge ima tudi g. kapelan Dustal, kateri je vodil in nadziral ves čas celo delo. Dal Bog, da bi se zopet oživila nekdanja imenitna božja pot v Dedendolu, kateri je dvajset minut oddaljen od višnjegorske postaje.

(Prvo šolsko leto na velikovski „Narodni šoli-Ciril-Metodeve družbe.“) Poroča se nam: Prvo šolsko leto se je v naši narodni šoli sklenilo ne kakor na velikovski nemški mestni šoli koncem avgusta, ampak šele 14. septembra, in počitnice bodo trajale do 1. novembra. To se je zgodilo na željo kmetov, ker svoje otroke potrebujejo za pašo, ki trpi navadno do goda vseh Svetnikov. V nedeljo, dne 12. kimovca vršila se je v predmestni cerkvi sv. Ruperta letos prvokrat vpričo veleč. gosp. dekana J. Wieserja skušnja naših otrok iz krščanskega nauka, katero so stariši z velikim zanimanjem zasledovali. Otroci so večinoma točno odgovarjali na stavljena vprašanja; zelo nas je tudi veselilo, ko smo čuli, kako so se otroci že pravilni slovenščini privadili. Dne 14. septembra bila je najpoprej z blagoslovom sv. maša, potem se je v šoli vršila sklepčna slavnost. Vrstile so se deklamacije in petje. Z veliko hvaležnostjo do Boga, ki je očitvidno s svojim blagoslovom spremljal naš zavod, sklenemo prvo šolsko leto. Veliko sitnostij in bridkosti so morale naše č. šolske sestre v pretečenem letu prestati, ali naj služi jim v tolažbo, da jim je za ves njih trud hvaležna sv. kat. cerkev, ker otroke vzgajajo v pravem verskem duhu, hvaležen jim je tudi ves slovenski narod, ker tukaj ob jezikovni meji slovensko deco rešujejo potujčevanja. Z vspehom prvega šolskega leta smemo prav zadovoljni biti, ali pravi vspeh se bo šele pokazal v prihodnjih šolskih letih, ko se bo naprej zidalo na letos storjeni podlagi. Z novim šolskim letom, ki se začne dne 1. novembra t. l., bo storila naša narodna šola nov korak naprej v svojem razvoju. Otvoril se bo namreč drugi razred. Kot druga učiteljica je imenovana č. sestra-novinka Marija Ulaga, rojena v Grižah pri Celju na Štajerskem, ki je z zelo dobrim uspehom dovršila pripravnico č. šolskih sester v Mariboru. — Opozarjamo tedaj slovenske stariše, da nam ob pravem času naznanijo svoje otroke. Vsprejemajo se otroci v starosti od 6.—11. leta. Čuli smo, kako se je v zadnjem času rogovililo pri naših kmetih za nemško mestno šolo. Sam g. okrajni šolski nadzornik in nadučitelj Artinak iz Velikovca je vzel pot pod noge in lažil okolu kmetov, da jih odvrne od slovenske in pridobi za nemško mestno šolo. Delalo se je z lažmi, da se v naši šoli otroci ne bodo nemščine naučili. Naj se stariši ne dajo preplašiti, saj vsi stariši, katerih otroci so letos drugi oddelek narodne šole obiskovali, — morejo to pričati, da so se otroci zadostno poučevali v nemščini. Naše šolsko vodstvo dobro pozna želje naših kmetov in jim bo tudi vedno ustreglo. Bolj premožnim starišem iz naše dežele, kakor v drugih slovenskih pokrajinah, naznanjamo, da otvorijo letos naše č. šol. sestre v naši narodni šoli internat ali izgojišče za dekleta, ki dobijo celo hrano in stanovanje, pouk v tukajšnji, letos že dvorazredni šoli, ki se bo v prihodnjih letih še razširila, in pouk v ženskih ročnih delih. Plačila je 8 gl. na mesec. Vsprejme se tudi par večjih deklic, ki so že šolsko starost prestopile, za pouk v ženskih ročnih delih in v kuhinji. Oglasila naj se pošljejo do 10. okt. t. l. predstojništvu č. šolskih sester v Velikovcu! — Iz vsega tega je razvidno, kako uspešno je delovala naša „Narodna šola“ že v prvem letu svojega obstanka in kako lep sad so obrodili darovi, s katerimi je bilo mogoče postaviti in ohraniti šolo. To bodi vsem blagim rodoljubom v spodbudo, da ne ponehajo v požrtvovalnosti, marveč tudi v bodoče prav marljivo podpirajo našo šolo ter se je spominjajo ob raznih priložnostih. — Posebno opozarjamo na vzgojalnišče in internat za dekleta. Naj bi slovenski stariši od vseh strani v prav obilnem številu pošiljali tja svoja dekleta! Rodoljube prosimo, da opozarjajo stariše na ta velekoristen zavod in ga podpirajo z vso močjo. Tudi v šolskem oziru velja: Svoji k svojim!

(Iz celovške škofije.) Prestavljeni so č. gg. provizorji V. L i m p e l iz Blatograda v Kamering, Jan. P i r k e r iz Lipe nad Saksenburgom v Hohenfeld in K. K a p o n i g iz Tifena v Innerteuchen. — Iz sv. Višarij gresta: č. g. Jan. E b n e r kot provizor nazaj v Medgorje; č. g. Jurij T r u n k kot kaplan v Šmihel nad Pliberkom. Č. g. Val. W e i s s, mestni kaplan v Beljaku, gré za provizorja na Djekše. —

Preč. g. Mat. S e r v i c e l j, komendant in župnik na Reberci je imenovan za dekanjskega administratorja dobrlevaške dekanije. — Za provizorja v Dobrlivasi je imenovan tamošnji č. gosp. kaplan H. S m a ž i k. — Za jesenski župnijski izpit od 5. do 7. okt. se je oglasilo 8 duhovnikov.

(Volitev delegatov za Istro.) Za Trst in Istro so izvoljeni v delegacijo trije Lahi in kot njih namestniki zopet trije — Lah, kakor da bi razen Lahov nikogar več ne bilo v Istri. In vendar živi v Istri 370.000 Slovanov in le 270.000 Lahov. — To je pravica! In potem se čudijo, ako kedaj tudi najkrotkejšim jagnjetom zavre kri.

(Iz Prage) 26. sept. Znani nemškutar dr. Titta iz Trebenie bi bil rad govoril v Draždanih o narodnostnem boju na Češkem, a saksonska vlada je prepovedala govor „zatiranega“ in Nemci draždanski so bili ob priložnost poslušati „resnice“ resnicoljubnega Titta, ki nobenega Čeha pri miru pustiti ne more. Gotovo je to pravična prepoved, ali jo bo naša vlada posnemala? Menda ne z lepa. Vsaj smejo v Libereah Nemci Čehom stanovanja odpovedovati, sploh smejo počenjati, kar jim germansko srce veli. Iz mesta se je moralo izseliti mnogo čeških družin, večidel delavcev. Pozna se to na ondodni šoli, ki broji za 100 učencev manj. V Hebu se zopet začeli Nemci bojkot zoper „Pr. Abendblatt“, prilogo uradnega lista „Pr. Ztg.“ Zdaj so dobili vsi trafikantje odlok naročiti list, drugače se jim vzame koncesija. S tem ni še nobeden občan prisiljen list kupovati; trafikanti bodo na ta način imeli dovolj papirja, da bodo lahko kupljene smodčice zavijali, ali pa ker se bliža zima, da si bodo z njim v pečah kurili. Kako drugače postopajo na Nemškem! Tukaj se vlada za nje boji, oni jo pa teptajo. — „Tetschen-Bodenbacher Zeitung“ toži, da Nemci na Češkem propadajo. Da se temu odpomore, piše: Prva in poglavitna stvar za vsaki narod je, da je na mestu v zadostnem številu, da zna pokriti svoje potrebe z lastnim delom, drugače bo zavisen od drugih v gospodarskem in pozneje političnem oziru. Gospodarsko odvisni smo že, ker ne more obstati nobena tovarna, in kakor se zdi i nobeno rokodelstvo brez čeških delavcev. (Zato jih iz hvaležnosti na cesto mečejo!) Temu zlu se opomore, ako povzdignemo nemško ljudstvo na gospodarskem, družabnem in pravem polju. Preskrbite otrokom hrano, zrak, luč, snago telesa in čistost duše, očetom, da bodo mogli za družino skrbeti, in ženi, da bo mogla živeti otrokom, kmalu bomo imeli močen narod, ki mu ne bo škodil ne Poljak, ne minister, ne nobeden. Tako piše napominani list. Da, da, naj se povzdigne pravno življenje med Nemci, takoj bo bolje njim in tudi nam.

Društva.

(Shod slov. kat. delavskega društva v Kamni gorici) vršil se je v nedeljo, 26. t. m. prav sijajno. Prostorni vrt g. Ad. pl. Kappusa je bil napolnjen z mnogobrojnimi občinstvom. Predsednik g. Kappus da besedo preč. g. poslancu dr. K r e k u, ki je prihitel iz daljnega Dunaja poročat o drž. zboru. — G. poslanec je imel tudi ob 10. mašo in izboren govor, za kar mu pristrčna zahvala! — Govornik pojasni najpreje žalostne razmere in vnebovpijoče krivice, ki se gode Slovincem na Koroškem in zlasti na Primorskem, kjer govorijo ljudje, da so gotovo prodani Laškej, ker v Avstriji bi se jim ne godilo tako neznosno. Kar zadeva Koroško, je značilno, da je Badeni rekel pri neki priliki poslancu Einspielerju: „Gibt es in Kärnten auch Slovenen?“ S tako vlado ne moremo hoditi, ki je gluha vsem prošnjam in pravičnim zahtevam Slovencev. — Žalostne so razmere v drž. zboru. Wolf, Schönerer & Comp. rjevejo, tulijo in se sploh obnašajo nedostojneje kot vsak pijan razgrajč. In Badeni, ministerski predsednik, se dvobojuje z Wolfom, ki ne more razžaliti niti kozjega pastirja! Žalosten ta čin moža, ki je na čelu vlade, bije v obraz božjim in državnim postavam. Zato obsojamo najstrožje in tudi obžalujemo ter pomilujemo, da se tak mož tako daleč spozabi, meneč, da opere s tem svojo viteško čast! Tu se je pokazala vsa gnijoba propadajočega liberalizma. In kaj bo sedaj z nami? Zgoraj nas nečejo priznati in ne spolnujejo postav, nočejo nam dati pravic in soc. reform, spodaj pa so premalo prebujeni in podučeni. Od zgoraj ne bo nič, torej moramo od spodaj delovati! Potem pojasni še svoj predlog o zavarovanju delavcev, obrtnikov in kmetov za starost ali onemoglost, pri čemer so mu poslušalci krepko pritrdjevali. Odgovori tudi na vprašanje Gostinčarjevo, ali je res, kakor poroča „Narod“, da je tudi slov. kršč. nar. zveza izrazila sožalje Badeniju, in pojasni, da ne. — G. Jakopič govori o sovražnikih delavcev, ki prijateljev nimajo takorekoč nič. Omenja lakoto, bolezn, zlasti jetiko, za katero pomrje okoli 60% delavcev, opiše boln. blagajne, kjer vzamejo veliko denarja pisarji itd. Te in zdravniške naj preskrbuje država delavcu, da dobi ob času

bolezni vsaj toliko, kolikor ima zdrav plače, dobra zdravila, in sicer ne samo sam zase, temveč tudi za bolno družino. Država nam mora pri tem pomagati, saj ji dajemo tudi mi veliko. Da pa dosežemo kaj, združimo se. Vsak delodajalec naj vidi v delavcu svojega brata, kateri tudi hoče živeti, in sicer pošteno. Naj ima podjetnik dobiček, a zato naj ne znižuje cen, da more konkurirati, ker pri tem trpi le delavec. Bodite jedini, ker le v tem bode dosegli boljše čase. G. Gostinčar pravi, da je vzrok propadanja domače obrti kapitalistična konkurenca; zato naj ji pomaga država zopet na noge. Zato je treba pred vsem zadržati obrtnikom i kmetom, ker ravno v napačni svobodi, ki jo je proglasil lažnjivi liberalizem, je iskati propada. Soc. demokratje nam ne bodo pomagali, ker imajo za očete iste ali podobne kakor liberalizem. Voditelji so skoro sami ljudje, ki se nazivajo „mi proletarci“, a sede na milijonih izsesanih iz proletarcev. Mi hočemo ohraniti svetinje, za katere so prelivali kri naši očete, vero in narodni jezik. Vodijo naj nas naša „Glasnikova“! Govornik prebere resolucijo, ki slove: Današnji ljudski shod slov. kat. del. društva v Kamni gorici prosi in pozivlje državne poslance svojega volilnega okraja in kršč. slov. nar. zvezo, da dela na to, da vlada podpira z naročili za državne potrebe domačo železnico in sploh železno obrt v Kamni gorici, Kropi in Železnikih; to tem bolj, ker je ta obrt jedini dohodek in zaslužek prebivalcev teh krajev. Sprejeto je bilo jednoglasno. Nato zaključil predsednik shod, ki je trajal 2¹/₂ ure, zahvali vse govornike, zlasti še g. dr. Kreka, in pozivlje navzoče, naj zasorijo trikratni „živijo“ na papeža in cesarja. — Da bi le ostali izborni in izvršni govori tudi v srečih poslušalcev, ki so navdušeno pritrjevali vsakemu govorniku, ter rodili obilo sadu. — V to pomoz Bog!

Telegrami.

Dunaj, 1. oktobra. Slovansko-krščanska narodna zveza je danes popoldne izjavila parlamentarni komisiji nastopno: Mi hočemo ustrajati v parlamentarni večini, sodelovati pri ustanovitvi vredenih parlamentarnih odnošajev, nastopiti statuarno organizacijo desnice po načelih vzajemnosti, trdno pričakuje, da nam večina pripomore praktično izvesti v programu naše zveze izražene, načelu adresnega načrta nikakor nenasprotne zahteve. Pripravljeni smo tudi podpirati vlado, toda le s tem pogojem, ako je pripravljena vladati v smislu večine in ako glede najnужnejših potreb od nas zstopanih narodov administrativnim potom brez odlaganja potrebno ukrene, kar nas more prepričati, da ima vlada trdno voljo, na vseh poljih javnega življenja odstraniti sedanje nedostatke.

Dunaj, 1. oktobra. (Poslanska zbornica.) V današnji seji je predložil finančni minister proračun za leto 1898. Skupna potreščina je proračunjena na 715,920.827, skupno pokritje pa na 719,900.282 gl., toraj je izkazanega prebitka 3,979.455 gl., ki je tedaj za 3,963.017 gl. višji od letošnjega; pri tem se je pa že kolikor možno oziralo na večje potrebe za skupne zadeve. Skupna potreščina je za 26,776.126 gl. večja nego ona prejšnjega leta, skupno pokritje pa za 30,745.143 gl. Od tega odpade na

povišanje direktnih davkov 8,762.900 gl., carine 4.122.334 gl., indirektni davki so povisani za 9,234.266 gl., dohodki od male loterije so znižani za 349.000 gl. Dohodki državnih železnic so zvišani za 4,562.280 gl. — Za investicije se zahteva v letu 1898 27,655.700 gl., proti prejšnjemu letu več za 2,303.540 gl. Mej temi je navedena svota 6,808.000 gl. za nove vojašnice in železnice v Dalmaciji in Galiciji, za železniške potrebščine prvi rok 3,407.300 gl. itd.

Dunaj, 1. oktobra. „Reichswehr“ poroča, da se vojni budget za l. 1898 zviša za 5 milijonov. Za letošnje leto je proračunjenih 125, za bodoče torej celih 130 milijonov.

Budimpešta, 1. oktobra. „Bud. Corr.“ poroča, da je podelil rumunski kralj ministrom Vlassits, Perczel in Josika kronski red prve vrste, županu in mestnemu nadglavarju pa isti red druge vrste.

Bukarest, 1. oktobra. Kraljeva dvojica rumunska je dospela včeraj v Predal, kjer jo je pozdravil ministerski predsednik Sturdza na čelu mnogoštevilnih dostojanstvenikov in nebrojnega občinstva. Kralj in kraljica sta se podala nato v grad Beles,

Kolonija, 1. oktobra. „Köln. Zeitg.“ poroča iz Aten: Ministerski predsednik Rallis je izjavil, da bo vlada pojasnila zbornici razmerje na podlagi dotičnih aktov, z vso silo pa ovirala strankarsko debato. Ako bi se ji v tem oziru ne posrečilo, vložil takoj ostavko.

Pariz, 1. oktobra. Francoski poslanik na Dunaju Lozé je odklonil mesto guvernerja v Alžiru.

Madrid, 1. oktobra. Tukajšnji listi javljajo, da je zagotovljen kabinet vodje liberalne stranke Sagaste.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
30	9. zvečer	735.0	15.3	sl. zah.	jasno	
1	7. zjutraj	734.9	9.2	sr. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	733.8	21.7	sr. jzah.	del. oblač.	

Srednja včerašnja temperatura 15.9°, za 3.0° nad normalom.

Stanarinske knjižice

za stranke

z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gl. v

Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Koverta s firmo vizitnice in trgovske račune priporoča

Katol. tiskarna v Ljubljani.

Zahvala.

Stavbinski odbor cerkve sv. Jakoba v Ljubljani se gosp. ljubljanskemu županu in slavnemu občinskemu svetu za velikodušni dar 1000 gl. za popravo cerkve najtopleje zahvaljuje.

A. Samassa, načelnik.

Pege

odpravi v 7 dneh popolnoma 566 10-10

dr. Christoff-a izborni, neškodljivi

Ambra-crème

jedino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za olupljanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvornih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj

Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

Naznanilo.

Udano podpisani naznanja p. n. občinstvu, da izdeluje vsa

krojaška dela

po najnižji ceni, sosebno za dijake, in se zaradi tega častiti duhovščini, p. n. občinstvu in dijakom priporoča v izdatna naročila.

Z odličnim spoštovanjem

637 4

Janez Komat,

krojač, Tržaška cesta št. 12/a, tik tobačne tovarne.

Učenca

sprejem v svojo trgovino z mešanim blagom. Oglasiti se je pri

650 3-3

Mir. Skušek-u,

trgovcu v Metliki, Dolenjsko.

Ukradena

je bila dne 29. avgusta t. l.

9 let stara kobila

posestniku in mlinarju Jožefu Senica v Cvetkovcih pri Veliki Nedelji. Kakor se je zvedelo, je bila gnana preko dravskega mosta v Ptuj. — Znamenja: Kobila je po gornjem životu bela, po bedrah gročasta, ima kučet na k sebi strani manjši, na zadnji levi nogi ji manjka nekaj roga in ima na prsih (pod homotom) malo znamenje v velikosti krajcarja. Kdor bi kaj izvedel, naj to izgubitelju proti primerno dobri plači naznani.

659 3-3

Severonemški Lloyd v Bremi.

491 30-19

Od vis. c. kr. ministerstva vsled ukaza dne 7. maja 1894, št. 5373 dovoljen.

Brodarstvo poštnih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Brema - Sev. Amerika. Do Novi-Jorka.

Iz Brema vsak torek in soboto zvečer.

Iz Southamptona dotaknivi se

Cherbourga vsako sredo in nedeljo

Iz Genove dotaknivi se Neapola

via Gibraltar dva ali trikrat na mesec.

Brema - Vzhodna Azija.

Do Kitajskega.

Brema - Avstralija.

Do

Adelaide, Melbourne, Sydneya.

Do

Japonskega.

Do

Buenos-Ayres.

Do

Baltimore.

Voznja po morji

čez ocean do

Novi-Jorka traja

7 do 8 dnaj.

Najlepša in najceneja pri-

ložnost za potovanje.

Glavni zastopnik v Ljubljani:

Edvard Tavčar.

Dunajska borza.

Dne 1. oktobra.	
Skupni državni dolg v notah	102 gl. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 . 15 .
Avstrijska zlata renta 4%	123 . 90 .
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 . 75 .
Ogerska zlata renta 4%	121 . 65 .
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 . 25 .
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	962 . — .
Kreditne delnice, 160 gl.	356 . — .
London vista	119 . 70 .
Nemški dr. bankovci za 100 m. nem. dr. volj.	58 . 70 .
20 mark	11 . 73 .
20 frankov (napoleonor)	9 . 51 1/2 .
Italijanski bankovci	45 . 12 .
O. kr. cekini	5 . 66 .

Dne 30. septembra.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	159 gl. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	160 . — .
Državne srečke l. 1864, 100 gl.	189 . 50 .
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 . 75 .
Tisine srečke 4%, 100 gl.	— . — .
Dunavske vravnave srečke 5%	129 . — .
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	109 . 50 .
Posojilo goriskega mesta	112 . 50 .
4% kranjsko deželno posojilo	98 . — .
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 . 60 .
Prioritetne obveznice državne železnice	226 . 50 .
južne železnice 3%	182 . — .
južne železnice 5%	126 . — .
dolenjskih železnic 4%	99 . 50 .

Kreditne srečke, 100 gl.	198 gl. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	156 . — .
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	19 . — .
Rudolfove srečke, 10 gl.	— . — .
Salmove srečke, 40 gl.	72 . 50 .
St. Genois srečke, 40 gl.	79 . — .
Waldsteinove srečke, 20 gl.	57 . — .
Ljubljanske srečke	22 . 50 .
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	165 . 25 .
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3395 . — .
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gl.	406 . — .
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	84 . — .
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	— . — .
Montanska družba avstr. plan.	131 . 80 .
Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	166 . — .
Papirnih rubljev 100	127 . 25 .

Nakup in prodaja

vsakevrstnih državnih papirjev, srečk, donarjev itd. Zavarovanje za zube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjša dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Monjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnic.